

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919010410
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6919010410.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.06.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluša a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovanej G. L., stíhanej pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/77/2019 zo dňa 10.12.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/77/2019 zo dňa 10.12.2019 bola obž. G. L. uznaná vinnou z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustila tak, že

v priebehu školského roku 2018/2019 od 02.09.2018 do 29.06.2019 ako zákonná zástupkyňa svojho syna mal. K. L., nar. XX.XX.XXXX v P., nezabezpečovala riadne a bez náležitého ospravedlnenia jeho povinnú školskú dochádzku do A. triedy S. N. A., Y. X, Y., o čom bola zo strany tejto školy viackrát opakovane písomne upovedomená, k náprave v školskej dochádzke menovaného školopovinného žiaka nedošlo, pričom žiak mal. K. L. neospravedlnene vymeškal za toto obdobie 585 vyučovacích hodín a podľa § 22 ods. 1 Zákona o výchove a vzdelávaní - Školského zákona č. 245/2008 Zbierky zákonov v znení neskorších predpisov bol žiak mal. K. L. v školskom roku 2018/2019 ešte školopovinný.

Za toto konanie ju Okresný súd Rimavská Sobota odsúdil podľa § 211 ods. 3 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. obžalovanej výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. jej určil skúšobnú dobu 2 roky.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ako osoba na to oprávnená podal odvolenie okresný prokurátor v Rimavskej Sobote. Odvolanie podal len voči výroku o uloženom treste. V dôvodoch odvolania okresný prokurátor uviedol, že okresný súd pri ukladaní trestu nedostatočne prihliadol na mieru zavinenia obžalovanej, možnosti jej nápravy, pričom precenil jej osobu. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že obžalovaná bola už 10-krát súdne trestaná, pričom 5-krát bola odsúdená za rovnakú trestnú činnosť, čiže sa dopúšťa rovnorodej recidívy. Od roku 2009 bola za rovnakú trestnú činnosť 5-krát právoplatne odsúdená, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/193/2016 zo dňa 20.02.2017, kedy bolo upustené od uloženia súhrnného trestu a v konečnom dôsledku trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/60/2018 z 30.07.2018, kedy jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín.

Prokurátor ďalej namietal, že z vyššie uvedeného vyplýva, že súd obžalovanej viackrát poskytol možnosť nápravy, ona toto nevyužila a nemalo to na ňu žiadnu prevýchovnú funkciu. Ďalej prokurátor poukázal

aj na to, že už bola aj viackrát priestupkovo postihnutá a napriek tomu, že vedela, že jej syn nechodí do školy, keďže o tom bola telefonicky upovedomená, na výzvy školy nereagovala a do školy sa nedostavovala, ani nechodila na rodičovské združenia. Z toho vyplýva, že sa nesnažila privodiť nápravu a prejavovala úplne ľahostajný prístup k riešeniu školskej dochádzky svojho syna.

Navrhol preto, aby krajský súd vzhľadom na nápravu obžalovanej a aj generálnu prevenciu vo vzťahu k ďalším páchatelom, u obžalovanej zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodujúc sám obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na podklade podaného odvolania prokurátora potom Krajský súd V Banskej Bystrici určil termín verejného zasadnutia dňa 11.06.2020, na ktoré verejné zasadnutie sa obžalovaná G. L. nedostavila napriek tomu, že 15.05.2020 riadne prevzala predvolanie. Bol prítomný len krajský prokurátor a aj opatrovníčka poškodeného E.. G. H..

Vzhľadom na neprítomnosť obžalovanej a na splnené podmienky vykonať verejné zasadnutie v jej neprítomnosti, čo aj krajský prokurátor navrhol, krajský súd potom uznesením rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obžalovanej G. L.. Na tomto verejnom zasadnutí následne predniesli svoje konečné návrhy aj prítomné procesné strany.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred krajským súdom uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov odvolania, obžalovaná sa opakovane dopúšťa tej istej trestnej činnosti, a ani predchádzajúce odsúdenia nevedli u nej k náprave a preto uložený trest je neprimerane mierny a navrhol, aby tento výrok o treste bol zrušený a obžalovanej bol uložený trest na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, t. j. 6 mesiacov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

E.. H., splnomocnenkyňa poškodeného uviedla, že s odvolaním okresného prokurátora nesúhlasí, lebo jej klient, teda poškodený mal. K. L., keby sa jeho matka dostala do výkonu trestu, by sa dostal ešte do horšieho postavenia, ako v súčasnosti je a ani v jeho záujme nie je, aby obžalovaná takýto druh trestu, aký navrhoval okresný prokurátor, dostala, ale aby jej bol potvrdený pôvodný trest, ako to rozhodol prvostupňový súd.

Krajský súd vzhľadom na podané odvolanie v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal napadnutý rozsudok ako aj podstatný obsah trestného spisu a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Z predloženého trestného spisu je zistiteľné, že rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 2T/77/2019 z 10.12.2019 okresný prokurátor napadol len vo výroku o uloženom treste. Z tohto napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd sa pri rozhodovaní o tom, aký druh trestu je potrebné za zistenú trestnú činnosť obž. G. L. ukladať, vychádzal z hodnotenia obžalovanej z miesta bydliska, taktiež vzal do úvahy, že už bola v minulosti 10-krát súdne trestaná a aj v priestupkovom konaní mala záznamy. Dodal však, že účelom trestu má byť ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí sa podmienky na jeho výchovu, aby viedol riadny život a súčasne, aby iných odradil od páchania trestných činov. Keďže súd u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale len jednu priťažujúcu okolnosť a to v zmysle § 37 písm. m/ Tr.zák., že už bola za trestný čin odsúdená, ukladal jej pri zistení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:1 trest vo výmere 2 rokov, s podmienečným odkladom na 2 roky, lebo tento trest dáva dostatočnú záruku, že môže k prevýchove a náprave obžalovanej prísť a povedie ju k tomu, aby žila riadnym životom a tento trest spĺňa lepšiu prevýchovnú funkciu obžalovanej ako prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý už v prípravnom konaní obžalovanej navrhoval uložiť prokurátor.

S takýmto rozhodnutím okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o uloženom treste, sa stotožnil krajský súd. Je síce pravdou tak, ako to konštatuje okresný prokurátor v odvolaní a aj ako si to zistil odvolací súd z posledného odpisu z RT na obžalovanú z 13.05.2020, že táto už bola celkom 10-krát súdne potrestaná, avšak doposiaľ ešte ani jedenkrát nebola vo výkone trestu odňatia slobody, vo viacerých prípadoch išlo o ukladanie súhrnného trestu, kde predchádzajúce odsúdenie obžalovanej bolo zrušené, pričom vo všetkých prípadoch, keď bola odsúdená, sa po vykonaní týchto trestov na ňu hľadí, ako keby odsúdená nebola.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že poškodený maloletý v čase spáchania skutku už mal takmer XX rokov, mal navštevovať S. N. A. v obci Y. okres L. napriek tomu, že celá rodina býva v obci P., čo je okres K. R.. Je zrejmé krajskému súdu, že táto skutočnosť obžalovanú neospravedlňuje, že sa ani jedenkrát na výzvu školy do tejto nedostavila a neprejedнала so školou príčiny neodôvodneného nechodenia do školy svojho syna, avšak je aj krajskému súdu zrejmé, že v komunite, v ktorej obžalovaná žije, nie je peňazí dostatok a preto takýto jej počin nemožno hodnotiť ako priťažujúcu okolnosť, že sa nezaujímal o dochádzku svojho syna do školy, ako to v odvolaní konštatuje okresný prokurátor. Už aj vzhľadom na vek maloletého syna, ktorý sa mal trestnej činnosti dopúšťať, je zrejmé, že aj prísny podmienený trest odňatia slobody tak, ako ho obžalovanej uložil prvostupňový súd, bude postačovať na to, aby táto už ďalšiu takúto trestnú činnosť nepáchala, ani krajský súd nevidí dôvod, aby musela ísť obžalovaná len preto, že už bola v minulosti 10-krát súdne potrestaná, do výkonu trestu odňatia slobody. Keďže sa krajský súd potom nestotožnil s dôvodmi odvolania okresného prokurátora, nemohol mu ani vyhovieť a keďže prvostupňový rozsudok v celom výroku, teda len ohľadne trestu, ktorý preskúmaval, keďže otázka viny a tohto výroku v napadnutom rozsudku nebola dotknutá, považoval tento rozsudok za správny a zákonný, z týchto dôvodov preto potom odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol postupom podľa § 319 Tr.por. tak, ako je to zrejmé z výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.